

prima instanță - (Judecătoria Buiucani municipiul Chișinău) C. Valah
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Bostan, Gr. Dașchevici, Iu. Cotruță

ÎN C H E I E R E

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mocanu Serghei împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Mocanu Serghei, anulată parțial hotărârea Judecătoria Buiucani municipiul Chișinău din 08 septembrie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost recunoscut ca ilegal refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nr. 02-07/1416 din 07 noiembrie 2014 privind emiterea unei decizii în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 în urma examinării plîngerii lui Mocanu Serghei depusă Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova la 20 octombrie 2014 privind încălcările admise de societatea pe acțiuni "Tracom" și obligat Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova să emită o decizie în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind examinarea plîngerii lui Mocanu Serghei depusă Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova la 20 octombrie 2014 privind încălcările admise de societatea pe acțiuni "Tracom". În rest hotărârea a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La 01 decembrie 2014 Mocanu Serghei a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii Mocanu Serghei a menționat că la 20 octombrie 2014 s-a adresat cu o plîngere Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova privind constatarea încălcărilor comise de societatea pe acțiuni "Tracom" a dreptului său la protecția datelor personale.

Prin scrisoarea nr. 02-07/1416 din 07 noiembrie 2014 s-a refuzat emiterea unei decizii în temeiul art. 27 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011 în urma examinării plîngerii depuse.

Consideră ilegal refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova privind emiterea unei decizii în urma examinării plîngerii.

Astfel, menționează că conform art. 27 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, subiectul datelor cu caracter personal care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerințele prezentei legi poate înainta Centrului o plîngere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării. În procesul soluționării plîngerii, Centrul poate audia subiectul datelor cu caracter personal, operatorul și, dacă este cazul, persoana împuternicită de către operator și martorii, de asemenea poate dispune efectuarea unui control inopinat. În urma examinării plîngerii, Centrul emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit. Decizia este comunicată părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plîngerii

Ca urmare, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nu a emis o decizie motivată în urma examinării plîngerii înaintate, astfel i-a fost cauzat prejudiciu moral.

Mocanu Sergiu solicită recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nr. 02-07/1416 din 07 noiembrie 2014 privind emiterea unei decizii în temeiul art. 27 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011 în urma examinării plîngerii depuse Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova la 20 octombrie 2014 privind încălcările admise de societatea pe acțiuni "Tracom", obligarea pîrîtului de a emite o decizie în temeiul art. 27 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011 pe marginea examinării plîngerii depuse la 20 octombrie 2014 și repararea prejudiciului moral în mărime de 10.000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 08 septembrie 2016 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, a fost admis apelul declarat de Mocanu Serghei, anulată parțial hotărîrea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 08 septembrie 2016 și pronunțată o nouă hotărîre, prin care a fost recunoscut ca ilegal refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nr. 02-07/1416 din 07 noiembrie 2014 privind emiterea unei decizii în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 în urma examinării plîngerii lui Mocanu Serghei depusă Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova la 20 octombrie 2014 privind încălcările admise de societatea pe acțiuni "Tracom" și obligat Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova să

emită o decizie în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind examinarea plîngerii lui Mocanu Serghei depusă Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova la 20 octombrie 2014 privind încălcările admise de societatea pe acțiuni "Tracom". În rest hotărârea a fost menținută.

La 22 martie 2017 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova în motivarea recursului a invocat aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, expunerea concluziilor care sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, precum și faptul că nu au fost constatate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii.

De asemenea, a menționat că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nici nu a purces la examinarea plîngerii lui Mocanu Serghei, respectiv nefiind emisă în acest sens careva decizie potrivit procedurii stabilite de art. 27 al (3) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, dat fiind faptul nefurnizării de către petiționar a informațiilor suficiente și concludente referitor la problema abordată.

La fel a relatat că procedura de examinare și depunere a plîngerilor nu este prevăzută în mod special de Legea privind protecția datelor cu caracter personal, fapt ce presupune examinarea plîngerilor conform procedurilor generale stabilite de Legea cu privire la petiționare.

Astfel, consideră eronate argumentele instanței de apel privind neaplicabilitatea Legii cu privire la petiționare în activitatea de examinare de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a plîngerilor cetățenilor, or contrariul este prevăzut de art. 1 al Legii cu privire la petiționare, în conformitate cu care aceasta determină modalitatea de examinare a petițiilor cetățenilor Republicii Moldova, adresate organelor de stat, întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor, în scopul asigurării protecției drepturilor și intereselor legitime.

Deci, instanța de apel nu a ținut cont și de prevederile art. 3 al Legii cu privire la petiționare, potrivit căruia sunt stabilite expres cazurile asupra cărora prezenta lege nu se extinde și anume: asupra modului de examinare a petițiilor prevăzute de procedura penală, de procedura civilă, de procedura de executare, cu privire la contravențiile administrative, de legislația muncii (cererilor privind încălcările drepturilor și libertăților ale omului fiind reglementate de Legea cu privire la avocatul Poporului).

Prin urmare, consideră că în Legea cu privire la petiționare nu se regăsește nici o excepție de la cadrul general de examinare a petițiilor, care ar viza neaplicarea prezentei legi asupra modului de examinare a plîngerilor referitor la încălcări ale legislației privind protecția datelor cu caracter personal. Or, Legea privind protecția datelor cu caracter personal nu stabilește o procedură specială de examinare a petițiilor parvenite în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova ce ar exclude aplicabilitatea prevederilor Legii cu privire la petiționare. Respectiv, normele actelor enunțate urmează a fi aplicate

coroborat în mod obligatoriu.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 20 decembrie 2016, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 22 martie 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa

constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari